

Jean Brun: *Arystoteles i Liceum*, tłum. Hanna Igalson-Tygielska. Warszawa, „Prószyński i S-ka”, 1999, 126 s.

Według wielu, cała filozofia to przypisy do Arystotelesa. „Niew tплиwie jest Arystoteles jednym z najwielkich myślicieli wszech czasów” - czytamy w prezentowanej książce. Wybitny francuski znawca filozofii starożytnej Grecji „daje przegląd myśli Stagiryty - od logiki przez metafizykę, dzieła przyrodnicze, po etykę i poetykę”. Autor, z punktu widzenia zespołu zagadnień filozoficznych szkoły perypatetyckiej, omawia najważniejsze dziedziny badań, rozważa je w Liceum u samego Arystotelesa. Przejrzyjcie i zwieryjcie tę problematykę, trafne objaśnienia terminów greckich, opieranie się przede wszystkim na analizie tekstów oryginalnych dokonywane w duchu tradycji perypatetyckiej; to wszystko umożliwia zrozumienie dorobku Arystotelesa. Jeżeli kogoś interesuje poszukiwanie prawdy i mądrego człowieka, jeżeli jest spragniony autentycznej myśli realistycznej i chce znać odpowiedzi filozofii klasycznej dotyczące istoty rzeczywistości, to książka spełni owe oczekiwania. Lektura tekstu jest tym przyjemniejsza, im bardziej wrażliwie uczestniczenie w zajęciach z samym Mistrzem. Jest to doskonałe wprowadzenie do dalszego samodzielnego studium Arystotelesa poprzez przekłady czy oryginały. Na pewno jest to pozycja, „bez której nie obejdzie się żaden student i której nie powinno zabraknąć w niczyjej bibliotece”. *Andrzej Pokulniewicz*

Ryszard Sitek: *Warszawska szkoła historii idei. Między historią a teraźniejszością*. Warszawa, Wydawnictwo Naukowe „Scholar”, 2000, 249 s.

Autor prezentuje genealogię nieformalnej warszawskiej grupy historyków filozofii i socjologów, którzy w latach 50. i 60. zajmowali się podobnymi problematykami: rekonstrukcją i wyjaśnieniem zdarzeń kulturowych w ujęciu historycznym. Byli to: B. Baczek, L. Kołakowski, J. Szacki, A. Walicki, M. Janion, K. Pomian, H. Hinz, A. Ładkowska-Hochfeldowa, J. Garewicz, A. Sikora, Z. Kuderowicz, T. Krośki, B. Skarga, L. Szczucki i Z. Ogonowski. Umieszcza ich dorobek w polskiej kulturze humanistycznej, rekonstruuje metodologię stosowaną przez tę grupę badaczy i stara się dociec, jaki był naukowy (a może i rodowiskowy) status tej grupy. Śledzi tak i aktualne kontynuacje jej dorobku i zakres jego oddziaływania na współczesne pokolenia polskiej inteligencji i gremiów intelektualnych. Książka obfituje w bogatą deskrypcję faktograficzną (bibliografia zawiera około 500 pozycji), za w *Aneksie* autor pomieścił wybór dokumentów archiwalnych z akt osobowych Leszka Kołakowskiego. Jako *Załącznik* znajdujemy w książce tekst Andrzeja Walickiego pt. *Leszek Kołakowski i warszawska szkoła historii idei* z 1984 r. Pozycja niezwykle przydatna w pracy każdego historyka filozofii współczesnej i najnowszej. wm